20 Μαΐου 2016

Ώρα για αντίο :Καταδικασμένη σε εξαφάνιση η λευκή αντιλόπη της Σαχάρας

/ Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός

Το τρίχωμα του άδδακα αλλάζει χρώμα, από καφέ το χειμώνα σε κατάλευκο το καλοκαίρι (Φωτογραφία: CC BY-SA 3.0)

Γκλαντ, Ελβετία

Ο άδδαξ ο ρινοκηλιδωτός, ένα είδος αντιλόπης που υπήρχε κάποτε σε αφθονία στην περιοχή της Σαχάρας, σύντομα θα ζει μόνο σε ζωολογικούς κήπους: ο πληθυσμός που απομένει σε άγρια κατάσταση είναι πλέον υπερβολικά μικρός για να αυτοσυντηρηθεί, ανακοίνωσε ο διεθνής οργανισμός που παρακολουθεί τα απειλούμενα είδη.

Μόνο τρεις άδδακες, γνωστοί και ως λευκές αντιλόπες, βρέθηκαν κατά τις τελευταίες έρευνες από αέρος και εδάφους στον Νίγηρα, ανέφερε η IUCN (Διεθνής Ένωση για τη Διατήρηση της Φύσης), η οποία εκδίδει την επίσημη Κόκκινη Λίστα των ζώων και φυτών που απειλούνται με εξαφάνιση.

Ακόμα και αν ο πληθυσμός είναι στην πραγματικότητα πέντε φορές μεγαλύτερος από ό,τι έδειξε η απογραφή, επισήμανε η IUCN, η γονιδιακή δεξαμενή του είδους είναι πλέον υπερβολικά μικρή για να επιτρέπει τη διατήρηση του είδους.

«Παρακολουθούμε σε πραγματικό χρόνο την εξαφάνιση αυτού του εμβληματικού είδους που υπήρχε κάποτε σε αφθονία» δήλωσε στο Γαλλικό Πρακτορείο Ειδήσεων ο Ζαμ-Κριστόφ Βι, αναπληρωτής διευθυντής του προγράμματος Global Species της IUCN.

Ο άδδακας ο ρινοκηλιδωτός (Addax nasomaculatus), ο οποίος έχει καφέ χρώμα το χειμώνα αλλά γίνεται κατάλευκος το καλοκαίρι, είχε κάποτε ευρεία γεωγραφική εξάπλωση στη Σαχάρα και ημιάνυδρες περιοχές της βορείου Αφρικής.

Ο τελευταίος άγριος πληθυσμός, ο οποίος εκτιμείτο το 2010 γύρω στα 200 άτομα, περιορίστηκε στο Εθνικό Καταφύγιο Τέρμιτ και Τιν-Ούμα του Νίγηρα.

Το τελειωτικό χτύπημα ήρθε από τις γιγάντιες πετρελαϊκές εγκαταστάσεις που κατασκεύασε στην περιοχή η Εθνική Πετρελαϊκή Εταιρεία της Κίνας. Μπουλντόζες και φορτηγά διατάραξαν τις εκτάσεις όπου βοσκούσαν οι αντιλόπες, ενώ μέλη του στρατιωτικού προσωπικού που ανέλαβε τη φύλαξη των εγκαταστάσεων σκοτώνουν παράνομα τα σπάνια ζώα για το νόστιμο κρέας τους.

«Στη διάρκεια της έρευνας βρέθηκαν οκτώ κρανία, ορισμένα κοντά στην κατασκήνωση του στρατού» λέει ο Αλεσάντρο Μπανταλότι της IUCN, ο οποίος εικάζει ότι οι άδδακες έπεσαν θύματα λαθροθηρίας.

Μόνη ελπίδα για τη διατήρηση του είδους είναι οι περίπου 600 άββακες που ζουν σήμερα σε ζωολογικούς κήπους, κυρίως στις ΗΠΑ, την Αυστραλία και την Ιαπωνία. Περίπου 200 ακόμα άββακες ζουν ελεύθεροι σε προστατευόμενη περιοχή του Μαρόκο, ενώ εκατοντάδες ακόμα εκτιμάται ότι κρατούνται σε ιδιωτικές συλλογές.

Τα προγράμματα αναπαραγωγής σε συνθήκες αιχμαλωσίας «είναι εξαιρετικά ακριβά συγκριτικά με τις προσπάθειες αντιμετώπισης των απειλών στη φύση» επισήμανε ο Μπανταλότι.

«Είναι πάντα καλύτερο να διατηρείς έναν άγριο πληθυσμό, τον οποίο μπορείς αργότερα να ενισχύσεις με προγράμματα αναπαραγωγής» εξήγησε.

Δύο ακόμα είδη αφρικανικής αντιλόπης, ο όρυξ Oryx dammah και ο όρυξ ο αραβικός (Oryx leucoryx) έχουν κηρυχθεί εξαφανισμένα από τη φύση από το 1980 ως σήμερα, αν και καταβάλλονται προσπάθειες επανεισαγωγής στο φυσικό τους περιβάλλον με τη βοήθεια ζωολογικών κήπων.

Επιμέλεια: Βαγγέλης Πρατικάκης
Πηγή:Newsroom ΔΟΛ- news.in.gr